

सर्वाण्येवेति सर्वाणि उक्तान्यनुक्तानि च क्षेत्रज्ञेषु सन्निहितानि सत्त्वादीनि गुणैर्मयिकैश्चित्तसत्त्वात्तदत्वाप्येव्यप्यआत्माब्रह्मक्षेत्रज्ञं जीवं व्यातिव्याप्नोति कर्मणी चित्तमेव क्षेत्रज्ञं तद्व्याप्तुमर्हति संबंधः ॥ १४ ॥ इन्द्रियाणि मनःषष्ठानि एतच्च क्षेत्रज्ञस्य कर्मसंबंधे कारणमुपन्यस्तं ॥ १५ ॥ मुक्तिकारणं चाह प्रकृतिमिति चादिन्द्रियाणि इन्द्रियाणिकार्योपाधिप्रकृतिकारणोपाधिचातीत्यक्षेत्रज्ञः अव्ययं दृढिद्वासाशून्यं कूटस्थमात्मानं च्छति तमेव विशिनष्टिपरमिति ॥ १६ ॥ तस्यापि फलमाह विमुक्त इति ॥ १७ ॥ ननु परमात्मानं प्राप्तस्यानिवृत्तौ पुनर्देहस्योत्थानं न स्यादित्याशंक्याह शिष्टमिति निवृत्तेऽपि कारणे च कर्ममिन्यायेन शिष्टं मन आदिप्रतियोगिनो आगच्छन्ति गच्छन्ति यथा कालं समाधिव्युत्थानकालभेदेन गुरोः संदेशकारिणः प्रारब्धकर्मनुसारिणी श्वरप्रेरणा तां कर्तुंशीलं येषांति ॥ १८ ॥ एवं जीवन्मुक्तिं सद्भावमुक्त्वा विदेहैकवच्यमाह

अपांगुणांस्तथापार्थपार्थिवांश्च गुणानपि ॥ सर्वाण्येव गुणैर्व्याप्य क्षेत्रज्ञेषु युधिष्ठिर ॥ १४ ॥ आत्मा च व्याति क्षेत्रज्ञं कर्मणी च शुभाशुभे ॥ शिष्या इव महात्मा नमिन्द्रियाणि च तं प्रभो ॥ १५ ॥ प्रकृतिं चाप्यतिक्रम्य गच्छत्यात्मानमव्ययं ॥ परं नारायणात्मानं निर्द्वंद्वप्रकृतेः परं ॥ १६ ॥ विमुक्तः पुण्यपापेभ्यः प्रविष्टस्तमना मयं ॥ परमात्मानमगुणं न निवर्तति भारत ॥ १७ ॥ शिष्टं तत्र मनस्तातदंन्द्रियाणि च भारत ॥ आगच्छंति यथा कालं गुरोः संदेशकारिणः ॥ १८ ॥ शक्यं चाल्येन कालेन शांतिं प्राप्सुं गुणार्थिना ॥ एवमुक्तेन कौतियुक्तज्ञानेन मोक्षिणा ॥ १९ ॥ सांख्या राजन्महाप्राज्ञा गच्छंति परमांगतिं ॥ ज्ञानेनानेन कौतियतुल्यं ज्ञानं न विद्यते ॥ १०० ॥ अत्र ते संशयो माभूज्ज्ञानं सांख्यं परमं ॥ अक्षरं ध्रुवमेवोक्तं पूर्णब्रह्म सनातनं ॥ १०१ ॥ अनादिमध्यनिधनं निर्द्वंद्वकर्तृशश्वतं ॥ कूटस्थं चैव नित्यं च यद्वदंति मनीषिणः ॥ १०२ ॥ यतः सर्वाः प्रवर्तते सर्गप्रलयविक्रियाः ॥ यच्च शंसंति शास्त्रेषु वदंति परमर्षयः ॥ १०३ ॥ सर्वे विप्राश्च देवाश्च तथा शमविदो जनाः ॥ ब्रह्मण्यं परमं देवमनंतं परमच्युतं ॥ १०४ ॥ प्रार्थयंतश्च तं विप्रावदंति गुणबुद्धयः ॥ सम्यग्युक्तास्तथायोगाः सांख्याश्चाभितदर्शनाः ॥ १०५ ॥

शक्यमिति अत्येव न वर्तमानं देहपातावधिना शांतिं विदेहमुक्तिं ॥ १९ ॥ १०० ॥ परं योगोपेक्षया श्रेष्ठं एवं सांख्येन योगेन वा शोधितस्य त्वं पदार्थस्य ब्रह्मद्वैतसिद्धये तस्य दार्थमेव वक्तुं तत्त्वार्थस्वरूपमाह अक्षरमि त्यादिना अक्षरव्यापकं अश्रुतेः सरत् ध्रुवं अचंचलं अतएव पूर्णब्रह्म सर्वोत्कृष्टं सनातनं सदैकरूपं ॥ १०१ ॥ निर्द्वंद्वद्वैतवर्जितं कर्तृजगज्जान्यादिहेतुः शाश्वतं अखंडं दंडायमानं कूटस्थं निर्विकारं ॥ १०२ ॥ ब्रह्मण्यं ब्रह्मजातिहितं ॥ १०४ ॥ प्रार्थयंतः गुणेषु विषयेषु बुद्धिर्येषांति तं वदंति मायिकैर्गुणैः स्तुवंति सांख्यायोगाश्च स्तुवंति जगत्कर्तृत्वेन आदिगुरुत्वेन चेतिशेषः ॥ १०५ ॥